

[Arnth Jensen.]

kommissionen efter forslaget bestemmelser kan give denne en ensidig politisk sammensætning. Det er netop det, de ikke kan, idet skolekommissionen for det første vælges efter forholdstalsvalg, og skolenævnets indstillingsret til valget dernæst netop giver mulighed for, at skolekommissionen ikke får en ensidig sammensætning, hverken politisk eller religiøst.

For øvrigt vil jeg — det vil jeg gerne fremhæve overfor det ærede medlem og den højtærede minister — gerne være med til en overvejelse af, hvordan bestemmelserne om oprettelse af skolenævn nærmere skal udformes; så hvis det ærede medlem skulle vise sig at være mere forhandlingsvenlig i udvalget end i kommissionen, er der måske endnu udsigt til, at vi to kan mødes.

Det ærede medlem ironiserede over, at flertallet i kommissionen bestod af 3 mindretal. Det skulle det ærede medlem ikke have gjort, for han åbenbarede derved, at han overhovedet ikke er gået ind i kommissionen med den hensigt at finde en ordning, som kunne gælde for hele landet, men egentlig kun er gået ind for at arbejde for sit eget — jeg havde nær sagt ride sin egen kæphest. Jeg gik i hvert fald ind i kommissionen med den opgave for øje muligvis at finde en ensartet ordning for hele landet, og da jeg fandt, at der kunne opnås et antageligt kompromis, som også tog rimeligt og berettiget hensyn til min opfattelse, så valgte jeg at slutte mig til flertallet, fordi det efter min mening var den eneste mulige vej frem til at løse spørgsmålet på nuværende tidspunkt. Det er rigtigt, at ved tilsynslovens behandling både i 1932 og i 1933 her jeg været talsmand for større forældreindflydelse på skolen, og den opfattelse vedstår jeg også i dag. Jeg vil trods det ærede medlems benægtelse hævde, at det nu foreliggende lovforslag netop viser den vej og ikke, som det ærede medlem og også det ærede medlem fru Inger Merete Nordentoft påstod, er et brud med det princip.

Det ærede medlem nævnte i denne forbindelse Grundtvig og Kristen Kold samt pegede på friskolens store styrke ved, at forældrene stod samlede om skolen. Det er rigtigt, og derfor gik jeg og mit parti i 1933 ind for, at netop den skoleform under eget ansvar fik så fri en tilsynsform som vel muligt. Det lykkedes os at føre det igennem, men dengang fandt vi ikke den stærke varme hos det ærede medlems parti for det spørgsmål. Det ærede medlem må nemlig ikke glemme, at der er stor forskel på en friskolekreds og en offentlig skolekreds.

Hvis det ærede medlem glemmer det, er han ude på gyngende grund, i hvert fald når der skal lovgives om folkeskolens forhold.

Karl Olsen: Jeg skal ikke forlænge debatten meget — om enkeltheder taler vi bedre i udvalget —, men har dog nogle få bemærkninger at gøre til ministeren. Den højtærede minister tog meget køligt imod de bemærkninger, som jeg på mit partis vegne havde at gøre vedrørende § 12, og mente, at jeg med den kritik i virkeligheden undergravede nævnets stilling. Ministeren brugte udtrykket, at her var et enten-eller; jeg havde en fornemmelse af, at ministeren mente, at her måtte man tage det hele eller intet. Jeg tror nu ikke, det er så strengt ment, som det er sagt, og det har jeg ligesom fået en forstærket fornemmelse af efter at have hørt det ærede medlem hr. Haubergs udtalelser, hvoraf man ganske tydeligt fik en følelse af, at man i kommissionen egentlig var blevet stående ved dette tilsyn, fordi man ikke kunne enes om noget andet og bedre.

Ministeren har ikke, som jeg godt kunne have ønsket det, nøjere præciseret, hvori dette tilsyn skulle bestå. Jeg vil ikke forlange det her, fordi jeg regner med, at den drøftelse kan vi få i udvalget, det er vel nok det bedste sted at få den. Jeg ville også sætte pris på en drøftelse af de andre punkter, men jeg vil gerne understrege, at når vi har fremført denne kritik, er det ikke for at undergrave nævnet, men fordi vi er lidt betænkelige ved, at man er gået noget vidt i beføjelsen. Vi fra vor side ønsker, at nævnet skal have rimelige beføjelser, således at man virkelig har noget at arbejde med, men på den anden side ønsker vi, som jeg sagde i mit indlæg i går, at forhindre, at der kan opstå kompetencestridigheder imellem nævnet og skolens ledelse iøvrigt og skolens lærere.

En enkelt bemærkning vil jeg gerne gøre vedrørende § 16. Den højtærede minister sagde, at præsten ikke skal være tilsynsførende. Jeg er enig heri, men på den anden side tror jeg ikke, at mit parti vil være enig i at reducere hans stilling, således som jeg af ministerens indlæg i dag fik indtryk af, at han ønsker. Jeg sagde under behandlingen i går — jeg beder om tilladelse til at citere mit eget indlæg —:

„Og det er klart, at når denne paragraf“ — altså § 16 — „overhovedet findes i loven, ligger deri, at præsten, såfremt han måtte finde anledning til klage, kan gøre indberetning til skoledirektionen, der, såfremt denne ikke finder anledning til indskriden, må lade klagen gå videre til under-